

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้และความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้ห้องสมุดบริติชเคาน์ซิล โดยการศึกษาสภาพการใช้ห้องสมุดของผู้ใช้ในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ ความถี่และช่วงเวลาที่มาใช้ห้องสมุด ศึกษาการใช้และความต้องการใช้ ในด้านประเภทของทรัพยากรซึ่งได้แก่ หนังสือวิชาการต่าง ๆ หนังสือนวนิยาย หนังสืออ้างอิง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารและโสตทัศนวัสดุต่าง ๆ และศึกษาการใช้และความต้องการของผู้ใช้ในด้านเนื้อหาสาขาวิชาต่าง ๆ ตามลักษณะของการจัดหมู่ระบบทศนิยมของดิวอี้ โดยมีแนวเหตุผลที่สำคัญคือ ผู้ใช้ห้องสมุดส่วนใหญ่ของห้องสมุดบริติชเคาน์ซิล ใช้และมีความต้องการใช้หนังสือที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านการเรียนการสอนและการฝึกภาษาอังกฤษ และหนังสือนวนิยายมากที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามซึ่งครอบคลุมรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบในด้านสภาพการใช้ห้องสมุดโดยทั่ว ๆ ไป การใช้และความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้รวมทั้งข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้และความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุด โดยแจกให้กับผู้ใช้ห้องสมุดที่เป็นสมาชิก จำนวน 366 คน ด้วยตัวเอง การแจกใช้วิธีสุ่มแบบแยกกลุ่ม (Stratified Random Sample) ด้วยวิธีการแบ่งประชากรผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มย่อย ตามลักษณะอาชีพของผู้เป็นสมาชิก ทั้งนี้คิดเป็นการแจกสำหรับผู้กำลังศึกษาระดับมัธยม 48 ฉบับ ผู้กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา 195 ฉบับ และผู้ทำงานในอาชีพต่าง ๆ 123 ฉบับ รวมทั้งหมด 366 ฉบับ ในเวลาห้องสมุดเปิดทำการตั้งแต่เวลา 10.00 - 19.00 น. ระหว่างวันที่ 12 - 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 และได้รับแบบสอบถามคืนสำหรับนำมาวิเคราะห์ จำนวน 366 ฉบับตามที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences - SPSS) ที่สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ใช้ห้องสมุดเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษามากที่สุด 243 คน (66.39 เปอร์เซ็นต์) รองลงมาเป็นผู้ทำงานในอาชีพต่าง ๆ 123 คน (33.61 เปอร์เซ็นต์) สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาส่วนมากกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี 156 คน (64.20 เปอร์เซ็นต์) รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยม 48 คน (19.75 เปอร์เซ็นต์) นอกนั้นกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท 21 คน (8.64 เปอร์เซ็นต์) อาชีวศึกษา 17 คน (7.00 เปอร์เซ็นต์) และปริญญาเอก 1 คน (.41 เปอร์เซ็นต์)

สำหรับผู้ที่ทำงานส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 84 คน (68.29 เปอร์เซ็นต์) รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท 22 คน (17.89 เปอร์เซ็นต์) และจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา 9 คน (7.32 เปอร์เซ็นต์) นอกจากนั้นจบการศึกษาระดับอื่น ๆ ผู้ทำงานประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง รับจ้างและพนักงานของบริษัท มากที่สุด 56 คน (45.53 เปอร์เซ็นต์) รองลงมามีอาชีพเป็นข้าราชการ (ยกเว้น ครู อาจารย์) 23 คน (18.70 เปอร์เซ็นต์) มีอาชีพเป็นครู (ในสถานศึกษาของรัฐ) 21 คน (17.01 เปอร์เซ็นต์) และเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ 9 คน (7.32 เปอร์เซ็นต์) ตามลำดับ

ผู้ใช้เป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิง 204 คน เป็นชาย 162 คน ส่วนมากมีอายุระหว่าง 21-25 ปีมี 141 คน (38.52 เปอร์เซ็นต์) รองลงมาอายุระหว่าง 15-20 ปีมี 120 คน (32.79 เปอร์เซ็นต์) และผู้มีอายุระหว่าง 46-50 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด 2 คน (.55 เปอร์เซ็นต์)

2. สภาพการใช้ห้องสมุด

2.1 วัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุด

ผู้ใช้โดยส่วนรวมมีวัตถุประสงค์ ในการใช้ห้องสมุดในระดับมาก คือ เพื่อใช้หนังสือวิชาการ (3.63) และยืมหนังสือไปอ่านที่บ้าน (3.98)

ผู้กำลังศึกษามีวัตถุประสงค์ ในการใช้ห้องสมุดในระดับมากคือ เพื่อยืมหนังสือไปอ่านที่บ้าน (4.00) เพื่อใช้หนังสือวิชาการ (3.74) และเพื่อใช้บริการฟังเทปฝึกภาษา (3.55)

ผู้ทำงานมีวัตถุประสงค์ในระดับมากตรงกับผู้กำลังศึกษา 1 ประการคือ เพื่อยืมหนังสือไปอ่านที่บ้าน (3.94 และ 4.00 ตามลำดับ)

สำหรับผู้ใช้ที่เป็นหญิงและชาย มีวัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุดในระดับตรงกันในระดับมาก 1 ประการคือ เพื่อยืมหนังสือไปอ่านที่บ้าน (3.96 และ 4.02 ตามลำดับ) และวัตถุประสงค์ระหว่างชายและหญิงต่างกัน คือ ชายมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้หนังสือวิชาการในระดับมาก (3.91) ในขณะที่หญิงมีวัตถุประสงค์ในระดับปานกลาง (3.40) นอกจากนี้หญิงมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการเทปฝึกภาษา ในระดับมาก (3.67) ในขณะที่ชายมีวัตถุประสงค์ในระดับปานกลาง (3.17)

2.2 ความถี่ในการใช้ห้องสมุด

ผู้ใช้มาใช้ห้องสมุดมากที่สุดสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง จำนวน 119 คน (32.51 เปอร์เซ็นต์) เป็นผู้กำลังศึกษา 77 คน และผู้ทำงาน 42 คน รองลงมาผู้ใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละครั้ง 1 ครั้ง จำนวน 102 คน (27.87 เปอร์เซ็นต์) คือ ผู้ที่กำลังศึกษา 74 คน และผู้ทำงาน 28 คน

สำหรับผู้กำลังศึกษามาใช้ห้องสมุดมากที่สุดสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ได้แก่ ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา 7 คน อาชีวศึกษา 12 คน ปริญญาตรี 49 คน และปริญญาโท 9 คน และเมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ทำงานปรากฏว่าครู อาจารย์ ลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานบริษัท มาใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง (33.58 เปอร์เซ็นต์ และ 41.07 เปอร์เซ็นต์

ตามลำดับ) ข้าราชการมาใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง เท่ากัน (30.40 เปอร์เซ็นต์) พนักงานรัฐวิสาหกิจมาใช้ห้องสมุดเดือน 2-3 ครั้ง (44.45 เปอร์เซ็นต์) ผู้มีอาชีพส่วนตัวมาใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และเดือนละ 2-3 ครั้งเท่ากัน (27.27 เปอร์เซ็นต์)

2.3 ช่วงเวลาในการมาใช้ห้องสมุด

ผู้ใช้มาใช้ห้องสมุดมากที่สุดในช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น. จำนวน 173 คน (47.27 เปอร์เซ็นต์) คือผู้ที่กำลังศึกษามาใช้ห้องสมุด 102 คน และผู้ทำงาน 71 คน รองลงมาใช้ห้องสมุดในช่วงบ่าย 14.00 - 16.00 น. จำนวน 101 คน (27.60 เปอร์เซ็นต์) คือ ผู้ที่กำลังศึกษา 84 คน และผู้ทำงาน 17 คน

ช่วงเวลาที่ผู้กำลังศึกษาระดับต่าง ๆ มาใช้มากที่สุดคือในช่วงเย็น 16.00-19.00 น. ได้แก่ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา (45.84 เปอร์เซ็นต์) อาชีวศึกษา (29.42 เปอร์เซ็นต์) ปริญญาตรี (40.30 เปอร์เซ็นต์) และปริญญาโท (57.15 เปอร์เซ็นต์)

สำหรับช่วงเวลาที่ผู้ทำงานมาใช้ห้องสมุดมากที่สุด คือช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น. จำนวน 71 คน ได้แก่ผู้ประกอบการอาชีพเป็นครู อาจารย์ 11 คน ข้าราชการ 16 คน พนักงานรัฐวิสาหกิจ 5 คน ลูกจ้างรับจ้างและพนักงานของบริษัท 36 คน ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการ 1 คน และแม่บ้าน 2 คน

3. การใช้ทรัพยากรห้องสมุดจำแนกตามประเภท

ประเภทของทรัพยากรที่ผู้ใช้ส่วนใหญ่มีการใช้ในระดั้มาก คือ วัสดุทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ (3.62) และประเภทของทรัพยากรที่มีผู้ใช้ในระดั้น้อย คือ นวนิยาย (2.44) สารานุกรม (2.30) หนังสือรายปี (1.82) หนังสือทำเนียบนาม (1.65) ตามลำดับ

เปรียบเทียบการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้จำแนกตามประเภทของทรัพยากร

ก. ผู้ใช้จำแนกตามอาชีพ

ผู้ใช้ที่กำลังศึกษาอยู่ มีการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกับผู้ทำงาน และสอดคล้องกับระดับการใช้ของผู้ใช้โดยส่วนรวม คือมีการใช้ในระดับปานกลางตรงกัน 5 ประเภทคือ หนังสือคู่มือ หนังสืออ้างอิงในหมวดวิชาอื่น ๆ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสาร ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปวีดีโอและมีการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับน้อยตรงกัน 3 ประเภทคือ นวนิยาย สารานุกรม และหนังสือทำเนียบนาม นอกจากนี้มีการใช้ที่แตกต่างกันคือ

ผู้กำลังศึกษาอยู่มีการใช้ประเภทของทรัพยากร ที่เป็นหนังสือวิชาการและ ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้ทำงานในระดับปานกลาง

ผู้กำลังศึกษามีการใช้หจนาุกรม หนังสือรายปี ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปเพลง และเทปทั่ว ๆ ไปในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ทำงานมีการใช้ในระดับน้อย

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับศึกษามีการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกันกับผู้ใช้งานโดยส่วนรวม คือมีการใช้หนังสือทำเนียบนามในระดับน้อย และมีการใช้ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ ในระดับมากยกเว้นผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกที่มีการใช้ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษมากที่สุด นอกจากนี้มีการใช้ประเภทของทรัพยากรแตกต่างกัน ได้แก่ผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท มีการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยมและอาชีวศึกษามีการใช้ในระดับปานกลาง

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ

ผู้ทำงานทุกอาชีพมีการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกับผู้ใช้โดยส่วนรวม คือ มีการใช้ ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปวีดีโอในระดับปานกลางและมีการใช้หนังสือรายปีในระดับน้อย นอกจากนี้ผู้ทำงานในอาชีพต่าง ๆ มีการใช้ประเภทของทรัพยากรที่แตกต่างกัน คือ

ผู้มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจ มีการใช้หนังสือวิชาการในระดับมาก ในขณะที่อาชีพอื่น ๆ มีการใช้ในระดับปานกลาง

ผู้มีอาชีพเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัทใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษในระดับมาก ในขณะที่ ครู อาจารย์ พนักงานรัฐวิสาหกิจ แม่บ้าน ใช้ในระดับปานกลาง และผู้ประกอบการอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการใช้ในระดับน้อย

ทุกอาชีพมีการใช้นิตยสาร วารสาร ในระดับปานกลางยกเว้นแม่บ้านใช้ในระดับมาก

ง. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและ อนุปริญญา มีการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับอื่น ๆ มีการใช้ในระดับปานกลาง

ผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปริญญาโท และอนุปริญญา มีการใช้ในระดับปานกลาง และผู้จบระดับปริญญาเอก มีการใช้ในระดับน้อยที่สุด

4. การใช้ทรัพยากรห้องสมุดจำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา

เนื้อหาสาขาวิชาที่ผู้ใช้ห้องสมุดมีการใช้ในระดับมากคือ ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอน และการฝึกภาษา) (3.94) และเนื้อหาสาขาวิชาที่ผู้ใช้มีการใช้ในระดับปานกลางคือ วิชาดนตรี ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ (2.54) และวิชาการท่องเที่ยว (2.75)

เปรียบเทียบการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้จำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา

ก. ผู้ใช้จำแนกตามอาชีพ

ผู้ใช้ที่กำลังศึกษาอยู่มีระดับการใช้เนื้อหาสาขาวิชาตรงกันกับผู้ทำงานดังต่อไปนี้ คือ มีการใช้ระดับมาก ในสาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอน และ

การศึกษาภาษา) และมีการใช้ในปานกลางในสาขาวิชา การท่องเที่ยว และผู้กำลังศึกษามีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาแตกต่างไปจากผู้ทำงาน คือ

ผู้กำลังศึกษามีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ ดนตรี วิทยุ โทรทัศน์ ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ทำงานมีการใช้ในระดับน้อย และผู้กำลังศึกษามีการใช้สาขาวิชาดาราศาสตร์ สัตวศาสตร์ ในระดับน้อย ในขณะที่ผู้ทำงานมีการใช้ในระดับน้อยที่สุด

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับการศึกษามีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาในระดับตรงกันกับผู้ใช้โดยส่วนร่วมคือ มีการใช้ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอน และการฝึกภาษา) ในระดับมาก และมีการใช้สาขาวิชาปรัชญา ศาสนา สังคมวิทยา ดาราศาสตร์ พฤกษศาสตร์ สัตวศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และการจัดการธุรกิจในระดับน้อย

สำหรับความแตกต่างในการใช้เนื้อหาสาขาวิชาของผู้กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา พบว่ามีการใช้ สาขาวิชาความรู้ทั่วไป วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ คณิตศาสตร์ ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้กำลังศึกษาในระดับอื่น ๆ มีการใช้ในระดับน้อย

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับอาชีพ

ผลการวิเคราะห์การใช้เนื้อหาสาขาวิชาของผู้ทำงานพบว่ามีการใช้แตกต่างดังนี้ คือ ผู้ทำงานอาชีพ ครู อาจารย์ ข้าราชการ ลูกจ้างรับจ้างและพนักงานของบริษัท มีการใช้เนื้อหาสาขาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมาก ในขณะที่พนักงานของรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการและแม่บ้านในระดับปานกลาง

ผู้มีอาชีพเป็นลูกจ้าง รับจ้างและพนักงานของบริษัท มีการใช้เนื้อหาสาขาวิชา ภาษาศาสตร์ และการจัดการธุรกิจในระดับปานกลาง ส่วนอาชีพอื่น ๆ มีการใช้น้อย

ผู้มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ ข้าราชการ ลูกจ้างรับจ้าง และพนักงานของบริษัท และผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการมีการใช้สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในระดับ

ปานกลาง ในขณะที่พนักงานรัฐวิสาหกิจ และแม่บ้านมีการใช้ในระดับน้อย

ง. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และอนุปริญญา มีการใช้สาขาวิชา ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอน และการฝึกภาษา) ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา มีการใช้ในระดับปานกลาง และผู้จบปริญญาเอก มีการใช้ในระดับน้อยที่สุด

ผู้จบระดับอาชีวศึกษาและอนุปริญญา มีการใช้วิชาการจัดการธุรกิจ ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้จบการศึกษาในระดับอื่น ๆ มีการใช้ในระดับน้อย

ผู้จบระดับมัธยมมีการใช้สาขาวิชา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้จบการศึกษาในระดับอื่น ๆ มีการใช้ในระดับน้อย

5. ความต้องการใช้ทรัพยากรของผู้ใช้จำแนกตามประเภท

ประเภทของทรัพยากรที่ผู้ใช้ห้องสมุดมีความต้องการใช้ระดับมาก คือ ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ (4.03) หนังสือวิชาการต่าง ๆ (3.84) ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปวีดีโอ (3.72) และประเภทของทรัพยากรที่ผู้ใช้ในระดับน้อยมี 2 ประเภทคือ หนังสือทำเนียบนาม (2.01) และหนังสือรายปี (2.14)

เปรียบเทียบความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้ตามประเภท มีดังต่อไปนี้

นี้คือ

ก. ผู้ใช้จำแนกตามอาชีพ

ผู้ใช้ที่กำลังศึกษาอยู่มีความต้องการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกับผู้ทำงานและสอดคล้องกับระดับความต้องการใช้ของผู้ใช้โดยส่วนรวมคือมีความต้องการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ไลต์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษและเทปวีดีโอในระดับมากและมีความต้องการใช้หนังสือทำเนียบนาม และหนังสือรายปี ในระดับน้อย สำหรับความแตกต่างในความต้องการใช้ประเภทของทรัพยากรมีดังต่อไปนี้ คือ

ผู้กำลังศึกษามีความต้องการใช้ นิตยสารและวารสารในระดับมาก ในขณะที่ผู้ทำงานมีความต้องการใช้ในระดับปานกลางและผู้กำลังศึกษามีความต้องการใช้สารานุกรม ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ทำงานมีความต้องการใช้ในระดับน้อย

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับการศึกษามีความต้องการใช้เนื้อหาสาขาวิชา ในระดับตรงกัน และสอดคล้องกับระดับความต้องการของผู้ใช้โดยส่วนรวม คือ มีความต้องการใช้ นวนิยาย พจนานุกรม ในระดับปานกลางและต้องการใช้หนังสือทำเนียบนามและหนังสือรายปีในระดับน้อย

สำหรับผู้กำลังศึกษาในแต่ละระดับการศึกษามีความต้องการใช้แตกต่างกันนั้น ได้แก่ ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปริญญาตรี และปริญญาโท มีความต้องการใช้ โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษและเทปวิดีโอในระดับมาก และมีความต้องการ สารานุกรม หนังสือคู่มือ หนังสืออ้างอิงในหมวดวิชาอื่น ๆ หนังสือพิมพ์ โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทป ทั่ว ๆ ไปในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการใช้ที่แตกต่างกันดังนี้คือ มีความต้องการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ และเทปวิดีโอ ในระดับมากที่สุด มีความต้องการใช้สารานุกรม หนังสือคู่มือในระดับมากและมีความต้องการ หนังสืออ้างอิงในหมวดวิชาอื่น ๆ และหนังสือพิมพ์ในระดับน้อย

นอกจากนี้ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยม ปริญญาตรี และปริญญาโท มีความต้องการใช้ หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก และผู้กำลังศึกษาระดับอาชีวศึกษา และปริญญาตรี มีความต้องการใช้นิตยสาร และวารสาร ในระดับมาก

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ

ผู้ทำงานทุกอาชีพมีความต้องการใช้ในระดับตรงกันและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้โดยส่วนรวมคือ มีความต้องการใช้หนังสือทำเนียบนามในระดับน้อย นอกจากนี้ผู้มีอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้แตกต่างกันคือ

ผู้มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความต้องการใช้ หนังสือวิชาการในระดับมาก ในขณะที่ผู้มีอาชีพลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัท ผู้

ประกอบอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการและแม่บ้าน มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง

ผู้มีอาชีพเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัท มีความต้องการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษในระดับมาก ในขณะที่ผู้มีอาชีพเป็น ครู อาจารย์ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และแม่บ้าน มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง และผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการ มีความต้องการใช้ในระดับน้อย

ผู้มีอาชีพเป็นลูกจ้าง รับจ้าง พนักงานของบริษัทมีความต้องการใช้หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารในระดับมาก ในขณะที่อาชีพอื่น ๆ มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง

ผู้มีอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงานของรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัท มีความต้องการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปวีดีโอในระดับมาก ในขณะที่ครู อาจารย์ ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการ มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง และอาชีพแม่บ้าน มีความต้องการใช้ในระดับน้อย

ง. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และอนุปริญญา มีความต้องการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง และผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอก มีความต้องการใช้ในระดับน้อย

ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและอนุปริญญา มีความต้องการใช้โสตทัศนวัสดุที่บันทึกเทปวีดีโอในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ปริญญาโท มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง และผู้จบการศึกษาระดับมัธยม ปริญญาเอก มีความต้องการใช้ในระดับน้อย

ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาโท และอนุปริญญา มีความต้องการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับอื่น ๆ มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง

ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก มีความต้องการใช้นิตยสารและวารสารในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ปริญญาโท และอนุปริญญา

มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง และผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามีความต้องการใช้ในระดับน้อย

6. ความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้จำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา

เนื้อหาสาขาวิชาที่ผู้ใช้ห้องสมุดมีความต้องการใช้ในระดับมาก คือ ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอนและการฝึกภาษา) (4.22) และเนื้อหาสาขาวิชาที่ผู้ใช้ห้องสมุดมีความต้องการในระดับปานกลาง ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (2.53) คณิตศาสตร์ (2.51) ดนตรี ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ (2.86) และการท่องเที่ยว (3.02)

เปรียบเทียบความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้ จำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา มีดังต่อไปนี้คือ

ก. ผู้ใช้ห้องสมุดจำแนกตามอาชีพ

ผู้ใช้ที่กำลังศึกษามีความต้องการในระดับตรงกันผู้ทำงานและสอดคล้องกับระดับความต้องการโดยรวม คือ มีความต้องการใช้ ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมาก และมีความต้องการใช้สาขาดนตรี ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และสาขาวิชาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง

สำหรับในด้านความต้องการของผู้กำลังศึกษามีดังนี้ คือ ผู้กำลังศึกษามีความต้องการในระดับปานกลางในสาขาวิชาความรู้ทั่วไป วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี วิทยาศาสตร์ประยุกต์ การถ่ายภาพ กีฬาต่าง ๆ ชีวประวัติบุคคลสำคัญ ในขณะที่ผู้ทำงานมีความต้องการใช้ในระดับน้อย

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับการศึกษามีความต้องการใช้ในระดับตรงกันผู้ใช้โดยรวม คือ มีความต้องการใช้สาขาวิชาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง สำหรับความแตกต่างในความต้องการใช้ของผู้กำลังศึกษาระดับต่าง ๆ มีดังนี้คือ

ผู้กำลังศึกษาระดับอาชีวศึกษาและปริญญาเอกมีความต้องการใช้สาขาวิชา
ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมากที่สุด ใน
ขณะที่ผู้กำลังศึกษาในระดับอื่น ๆ มีความต้องการใช้ในระดับมาก

ผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการใช้สาขาวิชาชนบทกรรมนิยมประเพณี
ในระดับมาก ในขณะที่ผู้กำลังศึกษาระดับอื่น ๆ มีความต้องการใช้ในระดับน้อย

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับการศึกษามีความต้องการใช้ สาขาวิชารัฐศาสตร์
เศรษฐศาสตร์ และกฎหมาย ในระดับน้อย ในขณะที่ผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกมีความ
ต้องการใช้ในระดับน้อยที่สุด

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับมีความต้องการใช้ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และ
คณิตศาสตร์ ในระดับปานกลาง ยกเว้นผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกมีความต้องการใช้
ในระดับน้อย

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ

ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ มีความต้องการใช้เนื้อหาสาขาวิชาในระดับตรงกัน
และสอดคล้องกับผู้ใช้โดยส่วนรวมในสาขาวิชาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง สำหรับ
เนื้อหาสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ผู้ทำงานอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้แตกต่างกันมีดังนี้ คือ

ผู้มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของบริษัท มี
ความต้องการใช้สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนและการฝึกภาษา)
ในระดับมาก ในขณะที่อาชีพอื่น ๆ มีความต้องการใช้ในระดับปานกลาง

ผู้มีอาชีพครู อาจารย์ ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว เจ้าของกิจการ และแม่บ้านมี
ความต้องการใช้สาขาวิชาชีวประวัติบุคคลสำคัญในระดับปานกลาง ในขณะที่อาชีพอื่น ๆ มี
ความต้องการอยู่ในระดับน้อย

ง. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ผู้จบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และอนุปริญญา มีความต้องใช้สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบระดับการศึกษามัธยมศึกษา ใช้ในระดับปานกลาง และผู้จบการศึกษาปริญญาเอก มีความต้องการใช้น้อยที่สุด

สรุปข้อเสนอแนะของผู้ใช้

ในด้านประเภทของทรัพยากรผู้ใช้มีความเห็นว่าควรเพิ่มจำนวนหนังสือวิชาการ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร โสตทัศนวัสดุ และนวนิยายเรื่องใหม่ ๆ ให้มากขึ้น ส่วนเนื้อหาสาขาวิชาที่ผู้ใช้ต้องการให้เพิ่มขึ้นได้แก่วิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอน และฝึกภาษา) การจัดการธุรกิจ คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ นิสิคส์ เคมี วิศวกรรมศาสตร์ และวิชาความรู้ทั่ว ๆ ไป สำหรับในด้านอาคารสถานที่และครุภัณฑ์ ผู้ใช้เสนอให้ขยายห้องสมุดให้กว้างขวางขึ้น เพิ่มจำนวนที่นั่งสำหรับอ่านหนังสือ ที่นั่งสำหรับฟังเทป ฝึกภาษาและชมวิดีโอ นอกจากนี้ผู้ใช้ต้องการเปลี่ยนแปลงระเบียบการยืมเทปฝึกภาษา เทปวิดีโอ ให้สามารถนำกลับบ้านได้

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลตามแนววัตถุประสงค์และแนวเหตุผลที่สำคัญของการวิจัย โดยบรรยายเปรียบเทียบกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้ห้องสมุดเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษามากที่สุดตรงกับงานวิจัยของ มาลี พาณิชกุล (2523: 161) สุดใจ เน็ชรศิริ (2523: 89) และจินตนา เจียมพิทักษ์วงศ์ (2527: 76)

สำหรับระดับการศึกษาของผู้ทำการศึกษา ส่วนมากกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Marsterson (1974: 11) ที่พบว่าผู้ใช้ของห้องสมุดประชาชน เมือง Sheffield มีนักศึกษาใช้มาก และจากผลงานวิจัยของ Rottcher (1982: 277)

พบว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีการใช้ห้องสมุดมาก เนื่องจากมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งตั้งอยู่ใกล้ห้องสมุดประชาชน

สำหรับผู้ทำงานแล้วส่วนมากเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด โดยมีอาชีพส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง รั้งจ้างและพนักงานของบริษัท อาชีพรองลงมาคือ อาชีพรับราชการ ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ทำงานแล้วส่วนมากเป็นผู้มีความรู้และมาใช้ห้องสมุด อันเนื่องมาจากว่าเป็นห้องสมุดที่อยู่ใกล้และสะดวกในการเดินทาง ผู้ใช้ส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Willard และ Teece (1983: 11) และงานวิจัยของ Shunsaku-Tamura (1980: 123) ซึ่งพบว่าแม่บ้านเป็นผู้ใช้ส่วนใหญ่ และงานวิจัยของ Marsterson (1974: 11) ที่ทำงานวิจัยห้องสมุดประชาชนที่เมือง Malby และ Chester/Eccles พบว่าผู้ใช้เป็นแม่บ้านเช่นกันแตกต่างจากงานวิจัยของ สุตใจ เพ็ชรศิริ (2523: 87) จินตนา เจียมพิทักษ์วงศ์ (2527: 73) ที่พบว่าผู้ใช้ส่วนมากเป็นชาย

2. สภาพการใช้ห้องสมุด

2.1 วัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุด

สำหรับผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้มีวัตถุประสงค์ในการใช้ ห้องสมุดในระดับมาก คือ เพื่อใช้หนังสือวิชาการ และยืมหนังสือไปอ่านที่บ้าน ตรงกับงานวิจัยของ Luckham (1986: 54) และ Willard และ Teece (1983: 41) ที่ผู้ใช้มีวัตถุประสงค์ในการยืมหนังสือไปอ่านที่บ้านมากที่สุด

2.2 ความถี่ในการใช้ห้องสมุด

ผลจากการวิจัยพบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่มาใช้ห้องสมุด สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง มากที่สุด รองลงมาใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละครั้ง ตรงกับงานวิจัยของ จินตนา เจียมพิทักษ์วงศ์ (2527: 83) พบว่าผู้ใช้มาใช้ห้องสมุด สัปดาห์ละ 2-4 ครั้ง และมาห้องสมุดได้หลายครั้งเนื่องจากความสะดวกในการเดินทาง

2.3 ช่วงเวลาในการมาใช้ห้องสมุด

ผลการวิจัยที่ว่าผู้ใช้ห้องสมุดมาใช้ห้องสมุดในช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น. รองลงมาเข้ามาในช่วงบ่าย 14.00 - 16.00 น. อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่กำลังศึกษามีช่วงเวลาที่ว่างมากในระหว่างช่วงบ่ายถึงช่วงเย็น และสมทบกับช่วงเวลาที่ผู้ทำงานเลิกจากการทำงานมาใช้ห้องสมุด จึงทำให้ช่วงเวลา 16.00 - 19.00 น. เป็นเวลาที่ผู้มาใช้ห้องสมุดมากที่สุด

3. การใช้ทรัพยากรห้องสมุดจำแนกตามประเภท

ผลการวิจัยที่ว่าประเภทของทรัพยากรที่ผู้ใช้มีการใช้ในระดับมากคือ ไลด์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากว่าผู้ใช้ห้องสมุดเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี การอ่านอย่างเดียวยังไม่เพียงพอจำเป็นต้องฝึกทักษะด้วยการพูดและฟังด้วย

เปรียบเทียบการใช้ทรัพยากรของผู้ใช้จำแนกตามประเภท

ก. ผู้ใช้ห้องสมุดจำแนกตามอาชีพ

ผลการวิจัยพบว่าผู้กำลังศึกษามีการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกับผู้ทำงานและสอดคล้องกับระดับการใช้ของผู้ใช้โดยส่วนรวมในระดับปานกลาง 5 ประเภทคือ หนังสือคู่มือ หนังสืออ้างอิงในหมวดวิชาอื่น ๆ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสาร ไลด์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปวิดีโอ นอกจากนี้ความแตกต่างของผู้ใช้จากผลการวิจัยพบว่า ผู้กำลังศึกษามีการใช้ประเภทของทรัพยากรที่เป็นหนังสือวิชาการและ ไลด์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษในระดับมาก ในขณะที่ผู้ทำงานมีการใช้ในระดับปานกลางและผู้กำลังศึกษามีการใช้พจนานุกรม หนังสือรายปี ไลด์ทัศนวัสดุที่เป็นเทปเพลง และเทปทั่ว ๆ ไป ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ทำงานมีการใช้น้อย ซึ่งอาจเนื่องมาจากว่าผู้กำลังศึกษาต้องค้นคว้าประกอบการศึกษามาก จึงจำเป็นต้องใช้หนังสือวิชาการและใช้ทรัพยากรประเภทต่าง ๆ ในระดับที่มากกว่าผู้ทำงาน

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้กำลังศึกษาทุกระดับการศึกษามีการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกับผู้ใช้โดยส่วนรวม คือ มีการใช้หนังสือทำเนียบนาม ในระดับน้อยและมีการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษในระดับมาก นอกจากนี้มีความแตกต่างในการใช้ของผู้กำลังศึกษา พบว่า

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับการศึกษา มีการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ยกเว้นผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกมีการใช้ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการใช้ของผู้ใช้โดยส่วนรวมที่ใช้ทรัพยากรประเภทนี้ ในระดับมาก

ผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท มีการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยม และอาชีวศึกษาใช้ในระดับปานกลางแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าย่อมต้องการหนังสือวิชาการเพื่อประกอบการค้นคว้าทำรายงานหรือค้นคว้าเพื่อการวิจัยในระดับที่มากกว่า

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ

ผลการวิจัยพบว่าผู้ทำงานทุกอาชีพมีการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกับผู้ใช้โดยส่วนรวม คือ มีการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปวิดีโอ ในระดับปานกลาง และมีการใช้หนังสือรายปี ในระดับน้อย นอกจากนี้ความแตกต่างในการใช้ของผู้ทำงานในอาชีพต่าง ๆ พบว่าผู้มีอาชีพเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัทใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ ในระดับสูงมาก ในขณะที่ผู้ประกอบการส่วนตัว เจ้าของกิจการใช้ในระดับน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ประกอบการส่วนตัวหรือเจ้าของกิจการส่วนมากไม่มีความจำเป็นที่จะใช้เทปฝึกภาษา และในกรณีที่ต้องการฝึกภาษาอังกฤษก็อาจซื้อหามาฟังได้เนื่องจากมีรายได้ที่สูงกว่า

ผู้มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจใช้หนังสือวิชาการในระดับมาก ในขณะที่ผู้มีอาชีพอื่น ๆ มีการใช้ในระดับปานกลาง ซึ่งเนื่องจากครูมีความจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ ทั้งในด้านสอนและการทำงานวิจัยของครูทำให้ต้องใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ มาก และเช่นเดียวกับพนักงานของรัฐวิสาหกิจ อาจต้องใช้หนังสือวิชาการเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานมากกว่าอาชีพอื่น ๆ

ง. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท และอนุปริญญา มีการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับอื่น ๆ มีการใช้ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรเหล่านี้ประกอบในการทำงาน ในกรณีที่ เป็นครู อาจารย์ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการใช้โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษา อังกฤษในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับอื่น ๆ มีการใช้ปานกลาง และผู้จบระดับปริญญาเอกมีการใช้ในระดับน้อย อาจเนื่องมาจากผลการวิจัยที่พบว่าผู้ประกอบอาชีพส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกของห้องสมุดส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีสภาพการใช้ประเภทของทรัพยากรสองคล้อยกับผู้ผู้ใช้ โดยส่วนรวม คือมีการใช้ออยู่ในระดับมาก

4. การใช้ทรัพยากรห้องสมุดจำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา

ผลการวิจัยที่ว่าเนื้อหาสาขาวิชาที่ผู้ใช้มีการใช้ในระดับมากคือ ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอน และการฝึกภาษา) ซึ่งตรงกับแนวเหตุผลสำคัญของการวิจัยที่ว่าผู้ใช้ห้องสมุดส่วนใหญ่ของห้องสมุดบริติชเคาน์ซิล ใช้หนังสือเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในด้านการเรียนการสอนและการฝึกภาษาอังกฤษมากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับในเหตุผลในด้านการใช้หนังสือนวนิยาย ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ใช้ห้องสมุดบริติชเคาน์ซิลใช้นวนิยายน้อย อาจเนื่องมาจากว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่ของห้องสมุดเป็นนักเรียน นักศึกษามากกว่าผู้ทำงาน ความจำเป็นในการค้นหาข้อมูลประกอบการเรียนการศึกษามากทำให้ไม่มีเวลาอ่านนวนิยายซึ่งเป็นเล่มขนาดใหญ่ ต่างจากงานวิจัยของจินตนา เจริญพิทักษ์วงศ์ (2527: 112) และต่างจากงานวิจัยห้องสมุดประชาชนในต่างประเทศ ซึ่งผู้ใช้ส่วนใหญ่จะใช้หนังสือนวนิยาย เช่น งานวิจัยของ Boutry-Chaillet (1986: 141) งานวิจัยของ Luckham (1986: 55) และ Euromonitor (1986: 57)

เปรียบเทียบการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้จำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา

ก. ผู้ใช้ห้องสมุดจำแนกตามอาชีพ

ผู้กำลังศึกษามีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาในระดับตรงกันกับผู้ทำงานในการใช้สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอน และการฝึกภาษา) อยู่ในระดับมาก และมีการใช้สาขาวิชาการศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับปานกลาง ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของผู้ใช้โดยส่วนรวม

นอกจากนี้ ผู้กำลังศึกษามีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ คณิตศาสตร์ ดนตรี วิทยุโทรทัศน์ ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ทำงานมีการใช้ในระดับน้อย ซึ่งอาจเป็นผู้ทำงานไม่มีความจำเป็นต้องใช้ทำให้มีการใช้ในระดับน้อย

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับการศึกษามีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับตรงกันและสอดคล้องกับผลของการใช้โดยส่วนรวม คือ มีการใช้สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมาก และมีการใช้สาขาวิชาปรัชญา ศาสนา สังคมวิทยา ดาราศาสตร์ พฤกษศาสตร์ สัตวศาสตร์ การจัดการธุรกิจ และวิศวกรรมศาสตร์ในระดับน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นในด้านภาษาอังกฤษมาก ทำให้ผู้กำลังศึกษามีการใช้สาขาวิชานั้นมาก ส่วนเนื้อหาสาขาที่ใช้ในระดับน้อย อาจไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ศึกษา หรือเป็นตำราที่ใช้ภาษาอังกฤษในระดับสูงจึงมีการใช้ในระดับน้อย

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ

ผู้ทำงานที่มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ ช่างราชการ ลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัท มีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอน และการฝึกภาษา) ในระดับมาก ในขณะที่อาชีพอื่น ๆ มีการใช้ในระดับปานกลาง และผู้มีอาชีพเป็นลูกจ้าง รับจ้าง พนักงานของบริษัท มีการใช้สาขาวิชาพาณิชยศาสตร์ และการจัดการธุรกิจในระดับปานกลาง ส่วนอาชีพอื่น ๆ มีการใช้ในระดับน้อย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ทำงานมีการใช้หนังสือตามสาขาที่ตนมีความจำเป็น ต้องใช้เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน ซึ่งอาจทำให้มีการใช้ในระดับที่สูงกว่าอาชีพอื่น ๆ

ง. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ผู้ทำงานที่จบในระดับต่าง ๆ มีการใช้เนื้อหาสาขาวิชาแตกต่างกันคือ ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และอนุปริญญา มีการใช้สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษการเรียนการสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยม อาชีวศึกษา มีการใช้ในระดับปานกลาง และผู้จบระดับปริญญาเอกมีการใช้น้อยที่สุด ความแตกต่างในการใช้วิชาภาษาศาสตร์ของผู้ที่จบการศึกษาระดับต่าง ๆ อาจแสดงให้เห็นความจำเป็นในการใช้สาขาวิชานี้เพื่อปรับปรุงพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งผู้จบระดับปริญญาเอกอาจไม่จำเป็นต้องใช้ จึงทำให้มีสภาพการใช้ในระดับน้อยที่สุด

5. ความต้องการใช้ทรัพยากรของผู้ใช้จำแนกตามประเภท

ผลการวิจัยพบว่า ประเภทของทรัพยากรที่ผู้ใช้ต้องการระดับมาก จะตรงกับสภาพของการใช้ในระดับมาก เช่นเดียวกัน คือ โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผู้ใช้ยังมีความต้องการใช้หนังสือสาขาวิชาการ และเทปวิดีโอ นิตยสารและวารสารในระดับมากอีกด้วย

เปรียบเทียบความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้จำแนกตามประเภทมีดังต่อไปนี้

ก. ผู้ใช้ห้องสมุดจำแนกตามอาชีพ

ผู้ใช้ที่กำลังศึกษาอยู่มีความต้องการใช้ประเภทของทรัพยากรในระดับตรงกับผู้ทำงานและสอดคล้องกับระดับความต้องการใช้ของผู้ใช้โดยรวม คือ มีความต้องการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ โสตทัศนวัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษและเทปวิดีโอในระดับมาก จะเห็นได้ว่าหนังสือและโสตทัศนวัสดุประเภทต่าง ๆ มีบทบาทและมีความสำคัญเป็นที่ต้องการของผู้ใช้มากในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นผู้กำลังศึกษาหรือเป็นผู้ทำงาน

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้กำลังศึกษาทุกระดับ มีสภาพความต้องการใช้ประเภทของทรัพยากรสอดคล้องกับสภาพของการใช้ประเภทนั้น ๆ คือ ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท มีสภาพการใช้และความต้องการใช้สารสนเทศที่เป็นเทปฝึกภาษา อังกฤษ ในระดับมาก และมีการใช้และความต้องการใช้หนังสือรายปี ในระดับน้อย

นอกจากนี้ผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโทมีความต้องการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก สอดคล้องกับสภาพทางการใช้ในระดับมากเช่นกัน นอกจากนี้ผู้กำลังศึกษาระดับมัธยมซึ่งมีการใช้หนังสือประเภทนี้ในระดับปานกลาง ในขณะที่มีความต้องการในระดับมาก เป็นการแสดงให้เห็นถึงการศึกษในปัจจุบันที่ทำให้ผู้กำลังศึกษาในระดับมัธยมเห็นความสำคัญหันมาสนใจในการที่จะมีความก้าวหน้าทางวิชาการด้านต่าง ๆ เป็นการเสริมความรู้นอกเหนือจากหนังสือที่ได้ศึกษาอยู่

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ

ผู้ทำงานทุกอาชีพมีความต้องการในระดับตรงกันและสอดคล้องกับการใช้และความต้องการใช้โดยส่วนรวมคือ มีความต้องการใช้หนังสือทำเนียบนามในระดับน้อย และนอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ทำงานในอาชีพต่าง ๆ ส่วนมากมีความต้องการใช้สอดคล้องกับสภาพของการใช้ประเภทนั้น ๆ เช่น ผู้มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีสภาพการใช้และความต้องการใช้หนังสือวิชาการในระดับมาก

ผู้มีอาชีพเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัทมีความต้องการใช้สอดคล้องกับสภาพของการใช้คือมีการใช้และความต้องการใช้ทรัพยากรประเภทสารสนเทศที่เป็นเทปฝึกภาษาอังกฤษในระดับมาก ในขณะที่ผู้ประกอบการส่วนตัวเจ้าของกิจการมีสภาพการใช้และแสดงความต้องการใช้ไปในระดับน้อย

ง. ผู้ทำงานที่จำแนกการศึกษาที่จบ

ผู้ทำงานที่จบระดับการศึกษาในระดับต่าง ๆ มีสภาพความต้องการใช้สอดคล้องกับสภาพของการใช้เช่นเดียวกัน คือ ผู้จบระดับปริญญาโท และอนุปริญญา มีสภาพการใช้และความต้องการใช้หนังสือวิชาการต่าง ๆ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับอื่น ๆ มีการใช้และความต้องการใช้ในระดับปานกลาง

ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสภาพการใช้และความต้องการใช้สื่อทัศนวัสดุที่เป็นเทพนิมิตภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาโท และอนุปริญญา มีสภาพการใช้ทรัพยากรประเภทนี้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก สาเหตุเนื่องจากผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีอาจมีความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อเตรียมตัวไปศึกษาต่อต่างประเทศ

6. ความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุด จำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา

ผลการวิจัยพบว่าผู้ใช้ห้องสมุดมีความต้องการใช้ในระดับมากคือ ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอน และการฝึกภาษา) พบว่าสอดคล้องกับสภาพการใช้ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งตรงกันแนวเหตุผลของการวิจัยที่ว่าผู้ใช้ห้องสมุดบริติชเคาน์ซิล ใช้และต้องการใช้หนังสือด้านภาษาอังกฤษ การเรียน การสอน และการฝึกภาษา มากที่สุด

เปรียบเทียบความต้องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของผู้ใช้จำแนกตามเนื้อหาสาขาวิชา

ก. ผู้ใช้ห้องสมุดจำแนกตามอาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้กำลังศึกษาอยู่มีสภาพการใช้และความต้องการใช้สอดคล้องกับผู้ทำงาน คือ ผู้กำลังศึกษามีการใช้และความต้องการใช้วิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมากสอดคล้องกันกับการใช้ของผู้ทำงานในระดับมาก และมีการใช้และต้องการใช้สาขาวิชาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง

ข. ผู้กำลังศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าผู้กำลังศึกษาทุกระดับมีความต้องการใช้เนื้อหาสาขาวิชาต่าง ๆ สอดคล้องกับสภาพการใช้ในส่วนใหญ่ ในสาขาวิชาปรัชญา ศาสนา สังคมวิทยา ดาราศาสตร์ พฤกษศาสตร์ และสัตวศาสตร์ ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังมีสาขาวิชา ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนและการฝึกภาษา) ซึ่งผู้กำลังศึกษาทุกระดับมีสภาพการใช้ในระดับมากและมีความต้องการในระดับมาก ยกเว้นผู้กำลังศึกษาระดับ อาชีวศึกษาและปริญญาตรี ที่มีความต้องการใช้ในระดับมากที่สุด

ค. ผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ

ผู้มีอาชีพลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัทมีความต้องการในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ การจัดการธุรกิจ ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับสภาพของการใช้ในระดับ ปานกลางเช่นเดียวกัน

ผู้ทำงานที่เป็นครู อาจารย์ ข้าราชการ ลูกจ้างรับจ้างและพนักงานของบริษัท มีความต้องการใช้สาขาวิชา ภาษาศาสตร์ (การเรียนการสอนและการฝึกภาษา) ในระดับ มากสอดคล้องกับการใช้ระดับมาก

ง. ผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ

ผู้ทำงานที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท และอนุปริญญา มีความ ต้องการใช้สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียน การสอนและการฝึกภาษา) ในระดับมากตรงกับสภาพของการใช้ในระดับมาก ยกเว้นผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา มีสภาพการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ ทำงานที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ใน วิชาชีพของตนให้ดีขึ้น จึงมีความตั้งใจและต้องการใช้วิชานี้ในระดับมาก

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ในด้านประเภทของทรัพยากร ผู้ใช้มีความคิดเห็นว่าควรเพิ่มจำนวนหนังสือวิชา การ นวนิยายเรื่องใหม่ ๆ อาจเป็นเพราะนวนิยายของห้องสมุดเป็นเรื่องที่ผู้ใช้เคยอ่านแล้ว

และมีสภาพเก่าทำให้ผลการวิจัยพบว่าผู้ใช้มีการใช้น้อย แต่ผู้ใช้มีความต้องการอ่านจึงขอเสนอให้จัดซื้อเพิ่มขึ้นและผู้ใช้ต้องการใช้เพิ่มจำนวน นิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ โสตทัศนวัสดุ ที่เป็นเทปฝึกภาษา เทปเพลงและเทปวิดีโอ ซึ่งอาจเนื่องจากทรัพยากรเหล่านั้นมีจำนวนน้อย แต่ผู้ใช้มีความต้องการใช้มาก จึงขอให้เพิ่มจำนวนขึ้น พร้อมกันนี้ขอให้ห้องสมุดเปลี่ยนแปลงระเบียบการยืมเทปฝึกภาษาอังกฤษ และวิดีโอเทปกลับบ้านได้ เนื่องจากผู้ใช้ไม่สามารถที่จะใช้บริการด้านนี้ได้สะดวกเพราะจำนวนที่นั่งสำหรับฟังเทป และคู่มือจำกัด ผู้วิจัยขอเสนอให้ห้องสมุดควรถัดให้มีที่นั่งสำหรับฟังเทปเพิ่มขึ้น 15-20 ที่นั่ง และเพิ่มจำนวนโทรทัศน์และที่นั่งชมวิดีโอให้เหมาะสมเพียงพอแก่ผู้ใช้ด้วย

สำหรับการให้ยืมโสตทัศนวัสดุ เช่น เทปฝึกภาษา และเทปวิดีโอกลับบ้านได้นั้นสมควรให้มีการผ่อนผันให้ยืมได้โดยจำกัด เวลาและจำนวนการให้ยืมหรือคิดค่าบริการตามความเหมาะสมจากการสำรวจของ Lettner (1985: 35-38) พบว่าห้องสมุดประชาชนในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ให้ยืมเทปและวิดีโอเทปออกจากห้องสมุดได้เป็นส่วนใหญ่ (91 เปอร์เซ็นต์) และให้เวลายืมนาน 2-3 วัน

ข้อจำกัดในการวิจัย

จากแนวเหตุผลที่ตั้งไว้ว่าผู้ใช้ห้องสมุดส่วนใหญ่ของห้องสมุดปริติชเคาน์ซิล ใช้และต้องการใช้หนังสือเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษในด้านการเรียนการสอน การฝึกภาษาอังกฤษ และหนังสือนวนิยายมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผู้ใช้ห้องสมุดซึ่งมีสถานภาพเป็นผู้กำลังศึกษา สามารถจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่ามีการศึกษาแตกต่างกันมาก เช่น มีผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี 156 คน และกำลังศึกษาระดับปริญญาเอกเพียง 1 คน หรือเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผู้ทำงานจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีจำนวนในแต่ละอาชีพแตกต่างกันมาก เช่นผู้มีอาชีพลูกจ้าง รับจ้าง และพนักงานของบริษัทมีจำนวน 56 คน ในขณะที่เป็นแม่บ้าน 3 คน และการเปรียบเทียบผู้ทำงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จับก็พบว่ามีจำนวนที่แตกต่างกันมากด้วย ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิตินั้นถือว่าไม่ถูกต้องนัก เพราะกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกันไม่ควรจะมีจำนวนแตกต่างกันมากกว่า 50 หน่วย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสภาพการใช้ห้องสมุดทั่ว ๆ ไป การใช้และความต้องการของผู้ใช้ในด้านประเภทของทรัพยากรและด้านเนื้อหาสาขาวิชาตลอดจนความคิดเห็นเสนอแนะของผู้ใช้ ซึ่งผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานด้านการจัดหาทรัพยากรห้องสมุดให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ให้ดียิ่งขึ้นดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ห้องสมุดสามารถนำผลของการวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้และความต้องการของผู้ใช้ ไปประกอบการพิจารณาเพื่อจัดหาทรัพยากรห้องสมุดให้เหมาะสมได้สัดส่วนตรงกับความต้องการของผู้ใช้ได้มากขึ้น
2. ห้องสมุดสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนงานในการขอเพิ่มงบประมาณของห้องสมุด เพื่อปรับปรุงขยายเนื้อที่ห้องสมุด ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งได้แก่การจัดให้มีที่นั่งสำหรับอ่านหนังสือ ที่นั่งสำหรับฟังเทป และชมวิดีโอ เพิ่มมากขึ้นให้เหมาะสมกับปริมาณการใช้และความต้องการของผู้ใช้
3. สำหรับผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความแตกต่างของผู้ใช้ในด้านอาชีพ ระดับการศึกษา ซึ่งมีผลต่อการใช้ทรัพยากรห้องสมุด ผู้บริหารห้องสมุดสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนประกอบการดำเนินงานจัดหาให้เหมาะสมกับผู้ใช้ให้ดีขึ้น
4. ผู้บริหารห้องสมุดสามารถนำผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพทั่ว ๆ ไปของผู้ใช้ห้องสมุด ในด้านความถี่ของการมาใช้ และช่วงเวลาที่ใช้ห้องสมุด มาเป็นแนวทางในการจัดบุคลากรเพื่อการบริการเพิ่มมากขึ้นในช่วงเวลาที่มีผู้ใช้เข้ามาใช้มากที่สุด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการให้ทันท่วงที หรือวางแผนให้เจ้าหน้าที่ด้านบริการได้ทำงานอื่น ๆ ในช่วงที่ผู้ใช้มาน้อย
5. ผลการวิจัยในด้านข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้และความต้องการของผู้ใช้ ผู้บริหารห้องสมุดสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ของห้องสมุดให้เหมาะสมได้มากขึ้น

ข้อเสนอต่อผู้บริหารห้องสมุด

1. ในด้านประเภทของทรัพยากรควรเพิ่มจำนวนหนังสือวิชาการต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ใสตทัศน์วัสดุที่เป็นเทปฝึกภาษา เทปเพลงเทปทั่ว ๆ ไป และเทปวีดีโอ ตลอดจนควรเพิ่มหนังสือนวนิยายเรื่องใหม่ ๆ
2. ควรเพิ่มจำนวนหนังสือในสาขาวิชาต่อไปนี้คือ ภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนและการฝึกภาษา) วิชาการด้านธุรกิจ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ฟิสิกส์ เคมี เนื่องจากผู้ใช้มีความต้องการมาก
3. ควรเพิ่มสาขาห้องสมุด พร้อมทั้งเพิ่มจำนวนที่นั่งสำหรับอ่านหนังสือ ที่นั่งสำหรับฝึกภาษาอังกฤษ และที่นั่งสำหรับชมวีดีโอตลอดจนติดตั้ง เครื่องชมวีดีโอให้มากขึ้น
4. ควรผ่อนผันให้มีการยืมเทปฝึกภาษาและเทปวีดีโอกลับบ้านได้ โดยมีเงื่อนไขที่รัดกุมพอสมควร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการใช้และความต้องการทรัพยากรของผู้ใช้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยควรมีการสำรวจทุก 2 ปี เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาทรัพยากรห้องสมุดให้ได้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น
2. ศึกษาเปรียบเทียบการใช้และความต้องการใช้ทรัพยากรของผู้ใช้ในด้านบริการต่าง ๆ ของห้องสมุด เช่น บริการจ่าย รับ บริการอ้างอิง ตอบคำถาม ฯลฯ อันจะช่วยให้เข้าถึงความต้องการของผู้ใช้ได้ดียิ่งขึ้น